

عنوان مقاله:

رابطه تاب آوری و خودکارآمدی عمومی با شادکامی دانش آموزان مقطع متوسطه دوره اول شهرستان چابهار

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی پژوهش های حرفه ای در روانشناسی و مشاوره با رویکرد ازنگاه معلم (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

یونس بلوچی - کارشناسی ارشد، روانشناسی عمومی، آموزش و پرورش، شهرستان چابهار

آرزو خدایجو - کارشناسی ارشد، روانشناسی بالینی، آموزش و پرورش، شهرستان چابهار

عباده باشام - کارشناسی، آموزش ابتدایی، آموزش و پرورش، شهرستان چابهار

زینب حسین بر - کارشناسی، زبان انگلیسی، آموزش و پرورش، شهرستان چابهار

نرگس لیاقت - کارشناسی، حسابداری، آموزش و پرورش، شهرستان چابهار

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه تاب آوری و خودکارآمدی با شادکامی دانش آموزان مقطع متوسطه دوره اول با استفاده از تحلیل مسیر بود. جامعه آماری دانش آموزان مقطع متوسطه دوره اول شهرستان چابهار بوده که از این تعداد ۲۷۱ نفر آنان به عنوان نمونه به صورت تصادفی ساده شدند. از پرسش نامه های مطلوبیت اجتماعی کراون و مارلو، خودکارآمدی شرر و شادکامی آکسفورد برای جمع آوری داده ها استفاده شده است که پایایی ابزار جمع آوری داده ها با استفاده از روش آلفای کرونباخ به ترتیب ۰/۶۹، ۰/۷۵ و ۰/۹۳ بدست آمده است. برای بررسی داده های پژوهش بعد از تحلیل توصیفی با استفاده از تحلیل مسیر به بررسی فرضیات پرداخته شد که هر سه فرضیه پژوهش تأیید شده است. نتایج نشان داد که دو متغیر تاب آوری و خودکارآمدی، ۱۱ درصد از واریانس کل شادکامی را تبیین می کنند که در این بین، سهم متغیر تاب آوری (۹ صدم) بیشتر از سهم متغیر خودکارآمدی (۱ صدم) است. بنابراین خودکارآمدی در دانش آموزان سبب افزایش تاب آوری در آنها شده و در راستای آن احساس شادکامی بیشتری را تجربه میکنند.

کلمات کلیدی:

تاب آوری، خودکارآمدی، شادکامی، دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1528216>

